

NOORTELEHT

NELJAPÄEV, 02.10.2025. NR 7 (52)

NOORTELEHT ILMUB ÜKS KORD KUUS KEILA LEHE VAHEL

lk 2

ARVAMUS

Üks on kindel: see pole
enam see, mis
varem

Tähe Lilleorg

Tunniplokkide uuring: Kuidas õpilastele ja õpetajatele meeldivad 80minutilised tunnid?

Sellest sügisest on Keila Koolis 80minutilised tunnid. Tegime veidi uurimist ja puurimist ning saime teada, kuidas need kooliperele meeldivad.

Kui õpilasteni jõudis uudis, et tavapäraseks 45minutilised tunnid asendatakse 80minutiliste plokkidega, tekitas see koolimajas palju elevust ja ärevust. Emotsioonid olid seinast seinä. Mõni rõõmustas siiralt: „Kott läheb ju kergemaks ja koolipäev saab varem läbi!“ Teised aga nägid uues korralduses pigem katsumust ja kahtlusi, kas nad suudavad nii pikalt ühe koha peal istuda. Üks 7. klassi õpilane meenutas oma esimest reaktsiooni järgmiselt: „Tundus väga pikk ja väsitav aeg, mida ei elaks elu sees üle.“

Õnneks ei olnud kõik sama pessimistlikud. Oli ka neid, kes püüdsid leida positiivsust ja jäid rahulikuks. Üks õpilane kirjutas: „Mõtlesin, et nüüd saame rahulikult tundides õppida, ei pea kiirustama.“ Lisaks oli ka neid, kes jäid neutraalseks, kehtitasid õlgu ja soovisid enne oma arvamuse kujundamist päriselt kogeda, mida see uus süsteem endast täpsemalt kujutab ja üks vastaski järgmiselt: „Ei olnud veel ettekujutust, nii et mingit reaktsiooni polnud.“

Harjumine võtab aega. Paari nädala möödudes on arvamused siiski erinevad. Paljud õpilased tunnistavad, et pikad tunnid ei tundugi enam nii hirmutavad, kui esialgu kardeti. Mõni lausa üllatub: „Miski pärast tunduvad tunnid isegi lühemad, kui olid 45minutilised.“ On tõsi, et kui õppetöö on huvitav ja õpetaja suudab õpilasi kaasata, möödub aeg kiiremini, kui eeldada oskaks.

Samas on neid, kelle jaoks 80 minutit järjest keskendumist on siiski liiga väsitav. Vaadates mõnda julgemat arvamust, leiab sealt sellise lause: „Halbade õpetajatega on halb 80 minutit koos olla.“ Iseasi on, mida tähendab väljend „halb õpetaja“ ja kas see viitab igava-

Pilt: pexels.com

le tunnile, liiga rangetele nõudmistele või lihtsalt õpilase ja õpetaja kehvale klapi. Kui tund tundub igav, venib see ühel või teisel viisil pikemaks. Võib-olla vajaksid õpetajad rohkem koolitust just tundide põnevamaks muutmise osas. Nii nagu õpetajaid koolitatakse esmaabi andma, võiks vahel ka rääkida sellest, kuidas hoida klassi energiat ja huvi õppimise vastu.

Üks asi, milles paljud õpilased siiski ühele meelele jõudsid, on see, et pikemate tundide ajal on rohkem aega teemasse süveneda. Samuti jäi kodutööde veidi vähemaks, sest rohkem jõutakse tunnis ära teha. Ometi leidub ka vastupidiseid arvamusi. Mõni kurtis, et lisaks kodutöödele on ka kontrolltööde sagedus palju suurem. Kui mõnda ainet on vaid kord nädalas, püüavad õpetajad võimalikult tihti hindelisi töid teha, et poolaasta lõpuks oleks piisavalt hindeid, mille järgi kokkuvõttev hinne panna. Selle tagajärjel on koormus pigem kasvanud kui vähenenud.

Lisaks kerkis esile liikumispauseide teema. Enamus õpilasi on ühel meelel, et liikumispause tehakse liiga vähe ja need sõltuvad liigselt õpetaja tahtest. „Õpetajad ei tee piisavalt liikumispause“, kurtis üks vastanu. Kuigi juhtkond tuletab õpetajatele pidevalt meelde, et pause tuleb teha, jäävad need sageli siiski tagaplaanile. Sellest olulisemaks peetakse tunni- ja klassireeglite järgimist. Ometi just väikesed pausid aitaksid säilitada kesken-

dumisvõimet ja vältida väsimust. Õpilaste meelest peab 10-minutiline paus olema igas tunnis rangelt kohustuslik.

Kui õpilaste seas on arvamused pigem jagunenud, siis õpetajate hulgas paistab optimisismi rohkem. Üks inglise keele õpetaja märkis, et pikemad tunnid tekitasid kohe huvi ja põnevust. Tunnid on läinud kiiresti, on olnud huvitav välja mõelda, kuidas õpilased saaksid tunni raames rohkem end liigutada. Samuti ei pea muretsema, et midagi jääb pooleli või peaks õpilastele poolelijäänud ülesande kodutööks jätma. See näitab, et muutus ei ole ainult õpilastele raske, vaid sunnib ka õpetajaid mõtlema. Uus tunnipikkus paneb õpetajat oma tunni ülesehitust ümber kujundama ja mõne jaoks võib see olla väljakutse, mis annab võimaluse katsetada.

Kokku põhines uuring 24 inimese arvamusel. Uuringus osales nii õpilasi kui ka õpetajaid. 18 vastanut soovis, et neil oleks olnud rohkem sõnaõigust enne, kui tunniplokkide süsteem kehtestati. 7 vastajat arvasid, et seda poleks vaja olnudki. Siit tekib küsimus: kui suur peaks olema õpilaste ja õpetajate roll koolikorralduses kaasa rääkimisel? Paljud noored tunnevad, et neid ei kuulata piisavalt, kuigi just nemad on need, keda muudatus kõige enam mõjutab.

Nii ongi tervikpilt mitmekesine ja vastuoluline. Mõned õpilased on uue süsteemiga hästi kohanenud: pikem tund aitab süveneda, annab aega ülesan-

deid põhjalikumalt teha ning muudab koolipäeva lühemaks. Teisest küljest eelistatakse endiselt traditsioonilisi 45minutilisi tunde, sest praegu muutub koolipäev liiga ühetooniliseks ja igav tund võib venida lõputult. Õpetajad näevad pikema tundes nii uusi võimalusi kui ka uusi väljakutseid, kuid pigem ollakse positiivselt meelestatud.

Üks on siiski kindel – uus korraldus ei jäta kedagi üksikõikseks. See on toonud koolile rohkem arutelusid, tekitanud küsimusi ja sundinud kõiki osapooli oma harjumusi ümber mõtestama. Võib-olla ongi kõige olulisem mitte see, kas 80-minutilised tunnid on paremad või halvemad, vaid see, et õpilastel ja õpetajatel oleks võimalus oma kogemusi jagada, koos arutada ja lõpuks leida lahendus, mis aitab õppida tõhusalt, aga samas hoiab koolipäeva rõõmsana.

Pilt: pexels.com

lk 2

Intervjuu
Qiaoqiaoga

lk 3

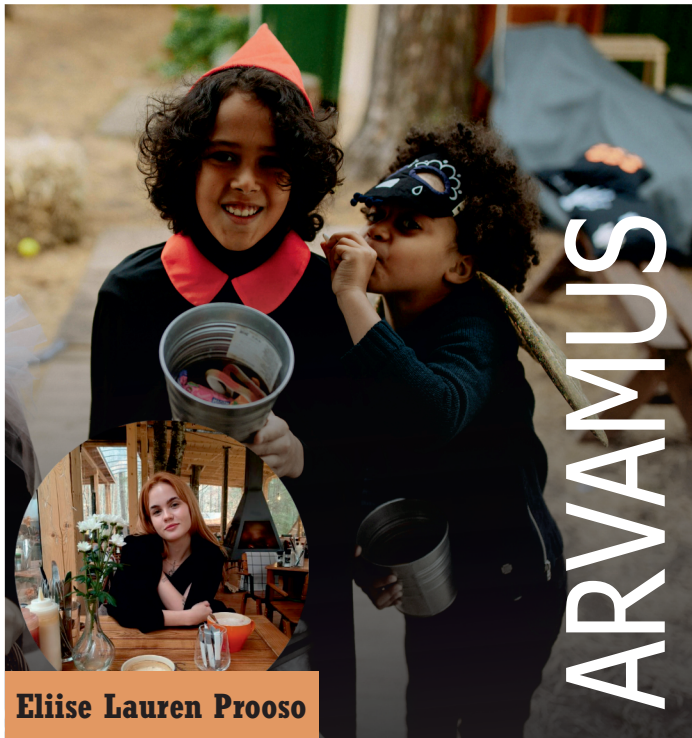
ARVAMUS

Kas areng on alati
hea asi?

lk 3

Intervjuu

Keila Malevkonna
droonigrupp

Eliise Lauren Prooso

Üks on kindel: see pole enam see, mis varem

Fakt, et eestlased pole maailmas usu koha pealt just esirinnas, on teada paljudele. Suur hulk traditsioonidest on aga just usu najal püsima jäänud. Näiteks jõulud, mis on teadagi Jeesus Kristuse sünnipäev, ja lihavõtted, mis sümboliseerivad Jumala poja surnuist tõusmist. Sellegipoolest on ka eestlased inimesed, kelles pulbitseb soov vahel igapäevaelule veidike rohkem tähendust külge pookida. Muistsed eestlased uskusid tugevalt looduse ja esivanemate võimu. Lahkunute mälestuseks ja rõõmustamiseks loodi hingedepäev ning nii põllutööde sujumiseks kui ka loodushaldjate pühitsemiseks oli mardipäev. Lõviosa eestlastest on aga kolunud linnadesse, side loodusega ei ole enam esmatähtis ning rõdul kasvavatele sinilobeeliatele viljakusõnne tarvis ei lähe. Ajad ja inimesed on muutunud ning ka traditsioonidest jäävad ellu vaid kohanemisvõimelisemad.

Ajad ja inimesed on muutunud ning ka traditsioonidest jäävad ellu vaid kohanemisvõimelisemad.

Halloween – teema, mis kütab kirgi peaaegu igal sügisel. Kas eestlaste vanade traditsioonide mahatampimine või värskendav uue maailma lisa? Ühtpidi püüdlavad tuhanded eestlased iga päev maailmakodanikuks olemise poole, mida juhib paljuski kõigi võimaluste maa Ameerika. Hollywoodi filmil on ju hoopis teine maik juures kui mõne põhjanaabri kultusteosel. Kuid ometi vaevab paljusid neidsamu, iga viie aasta tagant autot vahetavaid eestlasi, üks oluline küsimus: mis on saanud püsivusest ja vanadele tōdedele kindlaks jäämisest? Kardetakse, et mardipäev vajub unustusse ja üle võtab anna-anna-mentaliteediga kommertspüha. *Halloween*’il ei ole eestlaste jaoks mingit tausta ega ajaloolist sidet, kuid samas ei usuta enam ka vilja- ega lasteõnne, mida tagurpidi kuuega laps tanguga laiali loobib. Miski hoiab eestlasi endiselt juurtega kiviaegade ajas kinni ja kardab selle hääbumist. Seda, kas sellel hirmul ka alust on ja kas pommi-ähvardusel kommi küsimine selle üle võtab, näitab aeg.

Uue aja mugandustest pole pääsenud ka hingedepäev. Hingedepäev on endiselt suur ettevõtmine. Enim on muutunud arusaam suurest aeganõudvast tegevusest. Kui kunagi kaeti lahkunutele laud, kõeti saun ja joosti santi, siis paneb praegune eestlane põlma küünla (loodetavasti leiab ka moodi pärast alumiiniumümbrise taaskasutamiseks). Eriti vedanud eestlasel on oma pilgeni täis graafikus väike ajaaken surnuaeda minekuks. Suure tõenäosusega ei ole Tallinna kodanikul sauna, mida kütta, või juhtub elekter siis liialt kalliks olema. Ka söögitegemine on kiirel argipäeval ajamahukas. Võta siis kinni, kas aega on tõesti vähem või on vanavanaema rolli olulisus ajas tuhmunud.

Maailmas, kus hobukaarik on saanud eriliseks kui auto, pole imestada, et ka traditsioonid saavad uue ilme. Vanast lastakse aeglaselt lahti ja asjade tähendused muutuvad. See, millesse enne siiralt usuti, asendub nostalgia ja kohusetundega. Minu arvates on eestlased justkui suureks kasvanud. Enam pole vajadust kontrollida, ega voodi all ühtegi kolli pole, kuid imelikku krõpsu kuuldes on endiselt turvalisem varbad teki alla tõmmata.

Kõik muutub ja kommete kohandamine on normaalne. Nii nagu kadusid tänavatelt laternasüütajad, kaovad aeglaselt ka sandijooksmise algne mõte ning lahkunutele sauna kütmine. Ometi on ilus, kui eestlased neid asju mäletavad ja endas edasi kannavad. Midagi ei peaks tegemata jätma, sest seda on alati tehtud. Uut ei peaks pelgama hirmus, et varem ju nii ei tehtud. Ellujäämise märksõnaks on alati olnud kohanemine.

Saada Noortelehele oma arvamuslugu: keila.noorteleht@gmail.com

Sisuloomine ja õppimine välismaal: stress või unistuse täitumine?

Qiaoqiao tuli Hiinast Eestisse õppima. Selle kõrvalt tegeleb ta ka sisuloomisega. Uurisime, kuidas ta pideva õppimise kõrvalt ka oma hobide, tervise ja muidugi sisuloomisega hakkama saab.

Ingel-Elise Sagadi

Miks otsustasid saada sisuloojaks?

Hakkasin sisu looma oma esimesel talvel Eestis, mis oli ka minu esimene talvise depressiooni aeg. Pean tõdema, et tundsin end kõigest ja kõigest masendununa. Eestise tulles tahtsin proovida midagi uut ja rohkem inimestega sotsialiseeruda. Ma ei oodanud, et minu videod popu-

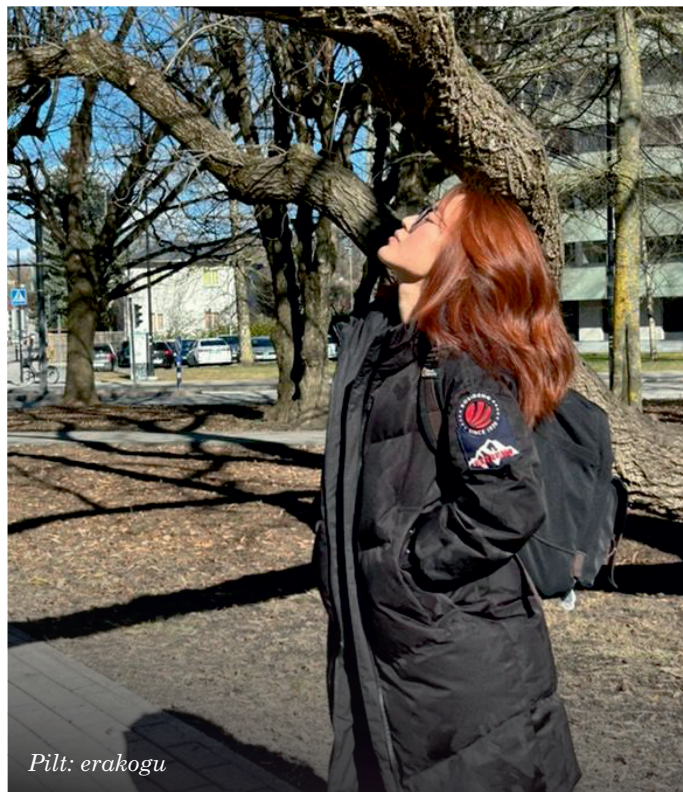
laarseks saavad. Sellest ajast olen saanud palju sõnumeid ja kommentaare, mis õhutasid mind aina rohkem eesti keelt õppima. Seega ma lihtsalt jätkan sisuloomega.

Mis Sind Eesti juures kõige rohkem hämmastas?

Ma arvan, et mind hämmastas kõige rohkem see, kuidas eestlased armastavad ja kaitsevad oma keelt ja kultuuri, kuna Eesti sisuloojana saan tõesti tunda eestlaste siirast toetust ja armastust.

Kus näed ennast viie aasta pärast?

Kui täiesti aus olla, mul pole aimugi. Viis aastat on piisavalt pikk, et paljugi muuta. Äkki olen ikka hiinlasest sisulooja, kes Eestis töötab ja elab oma väikeses korteris koos armsa kassiga. Äkki

Pilt: erakogu

Pilt: erakogu

saan hiina keele õpetajaks. Äkki saan siin Eestis näitlejaks, mis on minu unistus. Ehk olen hoopis maailma avastamas. Ma ütleks, et ära sea endale piire ja lihtsalt mine vooluga kaasa.

Mis on Sinu lemmik asi sisuloojaks olemise juures?

Minu lemmik on see, et sisuloomine motiveerib mind veelgi rohkem Eestit avastama. Tunnen end Eestiga rohkem seotuna, kuna saan Eesti kohta palju sõnumeid ja kommentaare. Vahel inimesed tervitavad mind, kui väljas käin, mis tekitab tunde, et ma pole Eestis ükski.

Mis on kõige raskem asi, millega pead välismaal õppimise juures hakkama saama?

Arvan, et kõige raskem on ilmselt üksildus ja ebakindlus.

Mida arvad oma publiku kohta ja kuidas Sa neid oma sisuga kaasad?

Nad on kõik minu nunnud. Neid on väga lihtne kaasata. Ma usun, et kui teed ja esitad videot südame ja siirusega, siis nad tunnevad seda.

Kuidas leiad õppimise kõrvalt aega, et oma kontoga tegeleda?

Tegelikult on see probleem, millega tegelema pean. Vahel tunnen, et mul pole piisavalt

energiat. Tahan luua rohkem ja paremat sisu, kuid vahel on mul tähtsamaid asju teha. Teen väikseid nimekirju, mis aitavad järke hoida.

Kas on midagi, mida sooviksid oma praeguse elu juures muuta?

On palju, mida sooviksin muuta. Loodan olla emotsionaalselt stabiilsem, regulaarsemalt õppida, leida rohkem hobisid ja jätkata sisuloomega.

Millega tegeled oma vabal ajal?

Olen tegelikult suhteliselt igav inimene, kellel on vana hing. Tavaliselt lähen jõusaali või ujuma, naudin ka kodus Youtube'i või TikTok'i vaatamist. Mulle meeldib ka küpsetada, kirjutada ja jalutada.

Kuidas leiad motivatsiooni, et postitustega jätkata?

Arvan, et suurim motivatsioon tuleb rohketest kommentaaridest, kus inimesed ütlevad, et neile meeldib mind eesti keelt rääkimas kuulda. Kui minu videod teevad inimesi õnnelikuks, siis miks mitte?

Kui soovid Qiaoqiao tegemiste, elu ja sisuga rohkem tutvuda, siis võid visata pilgu peale tema Instagramile:

@qiaoqiaolii

Raamatuarvustus „Five Survive” Holly Jackson

Ingel-Elise Sagadi

MÄRKUS: Kuna raamat on ingliskeelne ja võib puudutada häirivaid teemasid, on see mõeldud vanematele lugejatele.

Kuna sügis ja *halloween*’i aeg on juba käes, otsustasin lugeda ja soovitada midagi pisut õudsemat. Raamat „Five survive” Holly Jacksonilt on just see, millega end *halloween*’iks karastada.

Raamat räägib Red Kennyst ja viiest teisest noorest, kes

otsustavad kevadvaheajaks karavaniga ringreisile minna. Kui nende karavan keset ilma levita ei-kuski katki läheb, saavad nad peagi aru, et see ei olnud õnnetus. Nad on lõksus. Keegi väljaspool karavani soovib ühe surma, mis tähendab, et nad peavad teada saama, kes on sihtmärk, kes ootab neid väljas ja kõige tähtsam – kas ja kes neist vabaletab.

Hommikuni on jäänud kaheksa tundi. Kõik, kaasaarvatud Red ise, varjavad midagi. Aegamisi tulevad lagedale valed, saladused ja ka kohutav tõde. Aga üks on selge – üks neist elavana ei lahku.

Minu arvates oli raamat äärmiselt huvitav. Kuna raamatu autor ise on oma teoste („Good Girl’s Guide To Murder” trioloogia) eest kiidetud ja tunnustatud, olin sellest

raamatust väga huvitatud ja minu ootused olid kõrged. Tuleb öelda üht: need ei jäänud täitmata.

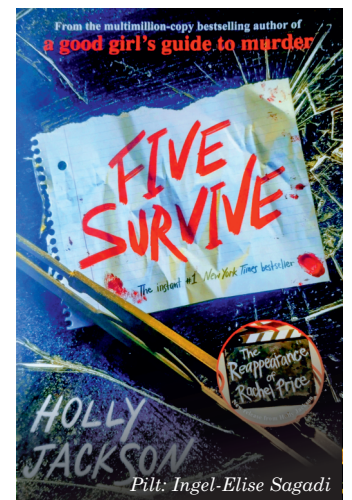
Raamat algas aeglaselt, kuid iga leheküljega tõuseb loo tempo ja sellega kasvab ka pinget. Lugu oli äärmiselt põnev, kuid vahel oli raske aru saada, kas tegu oli päris elu või Redi mõttemaailmaga.

Mulle meeldis, et loole saab korralikult kaasa mõelda. Infot on piisavalt, kuid ei pea muretsema *spoiler*’ite pärast. Tekib tunne, nagu oleksid loos sees, ilma et peaksid kõiki neid õuduseid päriselt taluma. Pisut ajas segadusse Redi mõtete ja reaalsuse pidev vaheldumine. Ka see, et lugu on ingliskeelne, ei aita kaasa sellest segadusest arusaamisele.

Soovitan raamatut vanematele ja inglise keeles osavatele või seda õppivatele noortele,

kes põnevikke armastavad ja pinget ei karda. Adrenaliini jagub ning lugu saab ootamatu, kuid samas ettenägeliku lõpu.

Soovin teile huvitavat, õudset ja põnevat lugemist!

Pilt: Ingel-Elise Sagadi

Pilt: pexels.com

ARVAMUS

Kas areng on alati hea asi?

Tähel Lilleorg

Areng on sõna, mis kõlab peaaegu alati positiivselt. Kui keegi ütleb, et midagi areneb, tekib tunne, et kõik liigub paremuse poole. Rohkem teadmisi ja rohkem võimalusi on võrdne parema eluga, eks? Aga kas areng on alati hea?

Ühest küljest on areng loomulik ja vajalik. Ilma selleta ei oleks meil täna elektrit, interneti ega meditsiini. Need kõik kõlavad nagu igati eluks vajalikud elemendid. Meil ongi kõik vajalik olemas. Aga kui umbes 200 aastat tagasi oleks ühelt koolilapselt küsitud, kas tal on kõik eluks vajalik olemas, oleks ka tema jaatavalt vastanud. Kuigi tol ajal ei olnud elektrit, rääkimata hästi arenenud meditsiinist.

Arenemisega kaasneb vastutus. Tehnoloogia kiire arenemisega tuleb kaasa ka sellest aina rohkem ja rohkem sõltumine. Kaob privaatsus ja osaliselt ka turvalisus. Kõik meie andmed on ainult paari klõpsu kaugusel ja kõikidele kättesaadavad. Ei lähe kaua, kuni need andmed valedesse kättesse satuvad. Tehnoloogia arenemisega kaasneb ka üksildus, kuna kõik on oma seadmetes nii kinni, et pere ja sõpradega aja veetmine ei tundu enam üldse nii ahvatlev kui päev läbi TikToki skrollimine.

Majanduslik areng toob rikkust, aga ka keskkonna hävingut. Mõnikord tähendab „areng“ seda, et uus arhitektuur, uued elamud ja ehitised ei tasakaalustu enam loodusega. Metsad ja vabad põllumaad jäävad tagaplaanile. Kui loodus lämmitatakse betooni alla ja väärtust mõdetakse ainult rahas, siis pole

see minu silmis enam arenemine, vaid hävinemine.

Inimesed muutuvad kogu aeg mugavamaks ja laisemaks, ilmselt tuleb päev, mil inimese selgroog on juba sündides kükur ja me oleme vähem vastupidavad. Kui teha sporti ja endale väljakutseid esitada, siis elame kauem ja tervemalt.

Areng ehk progress ei ole alati hea. Sellel on palju varjuki, mida peidetakse justkui positiivse kõlaga sõna „areng“ taha. Proovime olla aktiivsed, esitada enesele füüsilisi väljakutseid, veeta aega oma lähedastega, hoida loodust ja areneda mõistuse piires.

Keila malevkonna droonigrupp: vabatahtlikkus, visioon ja vastutus Eesti taeva all

Kui silmad maapinnal pole piisavad, tuleb appi silm taevast. Keila malevkonna droonigrupp loodi selleks, et tugevdada kohalike objektide kaitset ja toetada seeläbi riigikaitset uuel moel. Intervjuus räägivad Keila malevkonna kaitseliitlased Rene Toomse ja Jaanus Urb, kuidas droonid aitavad päriselt julgeolekut tagada, milliseid oskusi see nõuab ja miks nad kutsuvad kaasa lööma ka noori.

Mirjam Plaado

Mida Teie droonigrupp endast kujutab ja kuidas see alguse sai?

Rene: Keila malevkonna droonigrupp käib Keila malevkonna alla, mis on siis Harju maleva ja tervikuna Kaitseliidu üks allüksus. Umbes aasta tagasi tuvastasime vajaduse drooniüksuse järele just selle eesmärgiga, et me saaksime ka õhust kontrollida kogu seda ala, kus me tegutseme. Kas see on siis mingi objekt, mida on vaja julgestada, liitlaskolonne saata või toetada. Tehnika on juba nii hästi arenenud, et õhust droonivaatlus on elementaarne, et saada aimu, kus kohast riskid ja ohud tulevad. Jaanusega hakkasime täitsa nullist seda ideed edasi arendama ja tänaseks on meil koos tubli grupp, kus on umbes 20 inimest. Meid on kindlasti juurde vaja, kuna ala, mida kontrollida, on suur.

Jaanus: Tegime üleskutse eelmise aasta novembris ja ametlikult alustasime selle aasta jaanuaris. Algselt meil oma droone ei olnud. Me saime Kaitseväe küberüksuselt droone laenuks. Oli selgelt näha, et meil on droone ka endal vaja, kuna kogu aeg peab harjutama või õppima. Korraldame endale harjutusi, aga on muid õppusi ka, kus me käime. Hetkel me kesken-dume rohkem droonide opereerimisele (lennutamisele). Kuid tehniline pool on ka oluline, sest kui inimesi tuleb meile juurde, siis tekib tehnikat rohkem ja seda on vaja parandada.

Miks on Teie arvates droo-

nide roll militaarvaldkonnas oluline?

Rene: Droon annab meile palju parema ülevaate olukorrast, mis maa peal toimub, ja annab võimaluse paremini julgestusülesandeid täita. Näiteks on mingi sadam või lennujaam, kust kaudu NATO-liitlased liiguvad ning see koht on vaja enne julgestada, et nad saaksid turvaliselt maale tulla. Seda saaks teha jalaväemeestega, kes ongi relvastatult füüsiliselt seal, aga nemad näevad ainult nii kaugele, kui silm ulatub, ja õõsel nähakse üldse väga vähe. Selleks tulemegi appi. Me paneme droonid lendama objekti kohale, mida julgestame. See annab ka õnnagemisvõimekuse. Droonijuhtidel ja maapinnal oleval julgestaval meeskonnal on kogu aeg ühendus olemas. Kui droonidega nähakse, et kuskil midagi toimub, siis saab saata sinna meeskonna täpsemalt vaatama. Me oleme mitmel õppusel testinud, kuidas droonilend töötab koos maapealsete üksustega ja tulemused on väga head. Niimoodi saab objekti julgestada juba enne, kui mingi oht sinna jõuab.

Jaanus: Meil on vaja teada, mis meie ümber toimub, ja silmad on ülevaalt palju paremad kui alt. Sa näed palju suuremat ala droonidega.

Mis on Teie ülesanded kriisiolukorras?

Rene: Meil on kriisi- ja sõjaajal ülesanded, milleks on oma võimaluste piires toetada ja julgestada Kaitseväge, samuti ka kohalikku omavalitsust, politseid, päästeametit. Kriisiolukorras võivad olla julgestatavateks objektideks näiteks alajaamad, katlamajad ja veepuhastusjaamad, mida vaenlased võivad tahta rikkuda või lõhkuda. Koostöö relvastatud jalaväelaste ja drooniüksuse vahel aitab meil neid asju kontrolli all hoida ja ei lase kellelgi meie linnaelanikele kurja teha.

Kui oluline on drooni käsitlemisel ohutus?

Rene: Ohutus on väga olu-

line. Droon on ikka tükk rasket asja ja kui seda ebamõistlikult kasutada, siis võib ta kellelegi pähe või peale kukkuda ja suuremad droonid võivad ka tappa lihtsalt oma raskusega. Sul on vaja läbida vajalikud koollitused, et üldse võiksid drooniga lennata.

Milline väljaõpe ja oskused on vajalikud droonigrupi liikmele?

Jaanus: Kindlasti on vaja väljaõpet, aga liituda saavad kõik, kes soovi avaldavad. Peab olema Eesti kodanik, kes tahab Eesti riiki teenida. Kui tahad aidata droonigrupi tegevust, kas vaatlusel või mingil muul teemal, siis väljaõppe osas on vaja õppida drooni kasutamist ning peab oskama maastikul liikuda. Vajadusel on vaja parandada väiksemaid ja lihtsamaid droone. Droonide pilt jookseb staapi, kus on vaja monitore jälgida ja infot erinevate üksuste vahel vahetada.

Rene: Oluline aspekt on see, et oskad droonikaamera pealt aru saad, mis on mis. Drooniga lendamine pole eesmärk iseenesest, vaid just selle tõlgendamine, mida sa näed, kui lendad. Toome näiteks inimese otsimise. Pimedal sügisõhtul, kui päike on paistnud kogu päeva, siis on raag-puud peaaegu sama soojad kui inimesed. Pead olema väga treenitud silmaga, et soojuskaamera heledast pudrust inimest eristada oskaksid.

Millised on droonidega seoses kõige keerulisemad väljakutsed?

Jaanus: Pimedes opereerimine on keeruline ja rasked ilmastikuolud kindlasti mõjutavad, millal minna drooniga lendama. Kui padukat sajab ja tuul on kakskümmend meetrit sekundis, siis sa tead, et ei tasu lendama minna.

Rene: Tihti mõeldakse, et võtan drooni, panen aku külge, lendan ja ongi kõik. Aga tegelikult eelneb sellele pikk protseduur: valmisoleku kontroll, lennuplaan, ilmaolude ja lennukõrgusega arvestamine jne.

Pilt: Mirjam Plaado

Kuidas noored saaksid droonidega tutvust teha?

Rene: Meil küpseb praegu üks projekt, mille nimi on Keila droonipesa. Me oleme saanud linnalt ruumid, kuhu saaks teha paar õppeklassi ja panna droonisimulaatorid. Seal saaksid noored tasuta tunnetust saada, et mis asi on kogu see droonidega lendamine. See annaks Keila malevkonna vastutusala valdade noortele võimaluse õhtuti ja nädalavahetusel tulla ning simulaatoris harjutada erinevaid drooni missioone. Kui simulaatoris on teatud tase saavutatud, siis saame minna päriselt kuskile lendama. Selle eesmärk on pakkuda noortele vaba aja veetmise võimalust koos kasuliku õppega, mis on tuleviku tarbeks nii tsiviili- kui ka militaarvaldkonnas. Meil on veel pikk tee selle droonipesa minna, et saada korda ruumid ja koguda rahastust. Me paneme varsti info selle kohta meie malevkonna kodulehele.

Milleks on droonisimulaator vajalik?

Rene: Simulaatorit on vaja selleks, et kui inimene ei ole kunagi drooniga lennanud ning ta võtab puldi esimest korda kätte ja ajab drooni õhku, siis on väga suur tõenäosus, et ta lendab selle pilbas- teks. Drooni kontrollimine ja juhtimine tahab saada teatud harjumist ning simulaatoriga saab seda väga hästi treenida.

Kus veel lisaks sõjalisele valdkonnale droone kasutatakse?

Rene: Tänapäeval kasutavad droone ka geoloogid maapinna vaatlemiseks, põllumajanduses hinnatakse viljakust ja isegi Amazon on katsetanud pakivedu droonidega. See valdkond avaldab nii palju uusi võimalusi, mis on oluline tulevasele tööturul. Ei maksa arvata, et see on puhtalt sõjaline teema.

Jaanus: Olen enne töötanud Politsei- ja Piirivalveameti lennusalgal, kus ma otsisin droonidega metsast inimesi. Helikopteriga otsides on sul reeglina neid ainult

üks, aga kui sul on droone 5–6 tükki, siis saad palju suure-ma ala kiiremini läbi otsida ja inimese üles leida.

Miks Te isiklikult selle töö ette võtsite ja miks tasub panustada?

Jaanus: Mina leidsin motivatsiooni kahe lapse ja töö kõrvalt seda teha. Tõestada esiteks endale, et kui mind kutsutakse reservväelasena kuskile, siis tegelikult saab teha veel paremini. Sa ei pea ise ootama, kuni asjad paremaks lähevad. Kes tahab ise panustada, siis liitugu meiega!

Kuidas Teiega huvi korral kontakti võtta?

Jaanus: Meil on koduleht keilamalevkond.ee, kus on kõik info olemas. Kirjutage aadressil droonigrupp@keilamalevkond.ee ja mina saan kõik meilid kätte. See ei tähenda, et pead Kaitseliiduga liituma, kui soovid lihtsalt meie tegemistest osa võtta. Saame kokku ja räägime.

Keila skaudid ootavad endiga liituma uusi huvilisi.

Keila Jüripäeva rongkäik aprill 2025

Pilt: Valdur Vacht

Keila skaudid Osavad Pantrid on koos seignelnud juba 12 hooaega.

Oleme veendunud, et skautlik tegevus sobib igale lapsele ja ka lapsevanemale, kellele meeldib õues toimetada ning kes ei pelga metsas sõpradega ringi uidata. Ootame meiega liituma nooremaid skaute ning hundusid vanuses 6–12 aastat. Soovime ühiselt edendada loodussõbralikku eluhoiakut ning toimetulemist eri laadi olukordades.

Skautlusest ning noorteprogrammi erinevatest tasemetest saab lugeda juuresoleva QR-koodi kaudu.

Lisaks eelpool kirjeldatule on skautlemine hea viis, kuidas lapsega koos aega veeta, sageli ka värskes

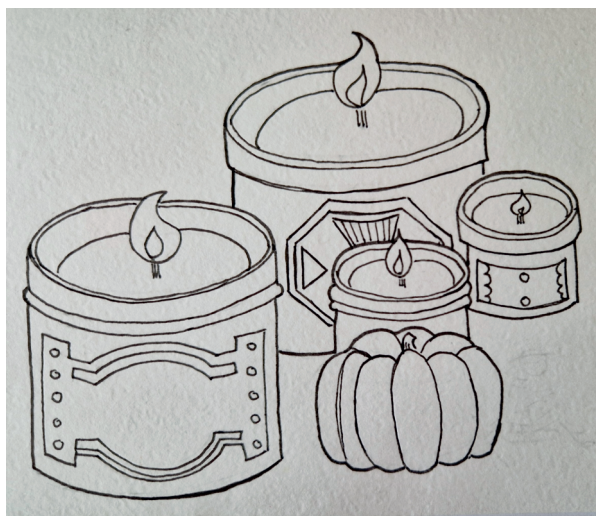
õhus. Praegu on just õige aeg anda lastele võimalus proovida midagi uut ning miks mitte sellega koos ka ise rohkem looduses aega veeta. Skautlus on unustamatud kogemused ning sõbrad kogu eluks!

Keila skautidega saab ühendust võtta, kirjutades aadressile: keila@skaut.ee.

VÄRVIPIILT

Sügisene pime ja kõle aeg hakkab uuesti kätte jõudma ja taas tuleb võtma hakata D-vitamiini. Selleks, et meeleolu ei langeks ja tervis vastu peaks võta kõrvale tass teed, ümber mõnus tekk ning ette pildi värvimine.

Pildi joonistas: Ingel-Elise Sagadi

HOROSKOOP

JÄÄR

Sügis pole sinu lemmik. Vihmane ilm ja porised teed ajavad ka kõige rõõmsama tuju ära ning jääd ärevalt ootama talveaega. Aga kui novembri lõpp kätte jõuab, saad aru, et ka talv parem pole. Siis jääb järele oodata kevadet.

SÖNN

Mündid taskus kõlisema! Just nii. Raha pole häbiasi. Osta heaks õnneks uus mantel, võta kogumiskastist peotäis münke ja käi uhkelt oma kodulinnas ringi. Küll sa näed, varsti oled oma pere rikkaim!

KAKSIKUD

Kuigi seda saab sulle kogu aeg öelda ja see alati on see tõsi, on sul ka praegu loovusperiood. Lased end sügisvärvidest inspireerida ja maalid kõik seinad kollaka jumega puulehti täis. Lisaks tood igasse tuppa vaasi sisse vahtrapuu oksa.

VÄHK

Just sellel pimedal ajal hakkad sa taas oma depressed era playlisti kuulama, et oma sisemised tunded sügise tsakrad valla päästa. Nüüd on käes nutuaeg, küsimus on selles, kas need on kurvastus- või sügisesed rõõmupisarad.

LÕVI

Sulle meeldis suvi, aga värvilised lehed on sama värvi kui suvine lõkketuli. Küll sa ära harjud, tegelikult ootasid sa natuke kooli ka, et veidi müra ja kära kuulda. Aitab juba nende rumalate rohutirtsude laulust. Liig, mis liig.

NEITSI

Oled seda kindlasti enda kohta kuulnud, aga nii tõesti on! Kooliaeg on käimas ja kunagi pole vale aeg oma pinalit uuesti sorteerida, õpikute vahelt töölehti ära korjata ja koolisahtel korda teha. Nüüd saad oma organiseerija unistusi elada.

KAALUD

Ole oma sõprade vastu tore. Ausus ja siirus ei ole kunagi nii tähtsad olnud kui praegu. Ole hea, ära muuda ennast selle pärast, et kõik teised on sinust erinevad. Ole eeskuju nendele, kes ei julge olla nemad ise.

SKORPION

Kas pole irooniline, et enne aasta kõige pimedamat aega täitub maa üleni erivärviliste puulehtedega ja kohvikus pakutakse kõige magusamaid, kaneelisemaid saia? Just sellist poeetilist teksti hakkad sina suust välja ajama.

AMBUR

Lase inimestel hingata. Sa oled väga tore, tegus ja heatahtlik inimene, aga paraku on kõik teised sügise algusega ära vajunud ja ei jõua sinuga sammu pidada. Püüa siis mitte solvuda, kui sõbrad sinuga vähem õues käivad.

KALJUKITS

Sul on päris tegus aeg. Püüdled sihikindlalt kiituskirja poole, et kõigile teistele näidata, kui palju sa pingutad. Kui jätkad samas tempos, siis on kiituskiri sama hästi kui sinu. Siis on pärast suvel heade hinnetega tunnustus ja uhke tunne.

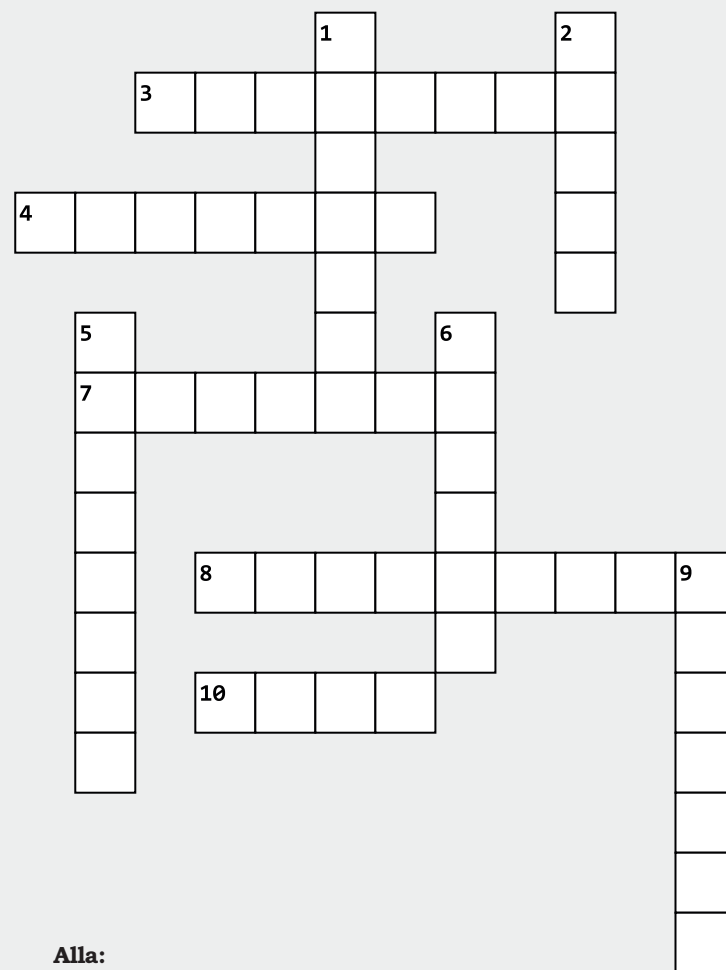
VEEVALAJA

Veevalaja...vesi voolab ühele poole ja tagasi tuleb jääna. Ilm läheb sügise pärast külmaks, aga sa ei tee vahet ei sügisel, talvel ega kevadel. Kõik on sinu jaoks külmad ja vastikud aastaajad ning tahad suve tagasi.

KALAD

Talvel on kalad jää all, aga sa pole ju selline kala. Sa oled energilisemat tüüpi kala nagu Nemo. Oled produktiivne nagu alati. Teised lausa kadestavad su võimet uue rutiiniga kohaneda. Las nad kadestsevad, sa särad ikka edasi.

RISTSÕNA

Alla:

- Riietus, mida kantakse halloween'il
- Lapsed küsivad "trick or..."
- Inimene, kes on muutunud hundiks
- Köögivili, mida õonestati enne kõrvitsat
- Dracula on...

Risti:

- Halloween'i kuu
- Halloween'i köögivilj
- Riik, kust pärineb komme panna kõrvitsa sisse küünal
- Halloween'ile sarnane päev Eestis
- Nõia sõiduvahend

PS! Ära horoskoopi liiga tõsiselt võta, külmad tuuled panid Tähe silmad vett jooksuma.

NOORTELEHT

KEILA NOORTE AJALEHT

VÄLJAANDJA KEILA NOORTEKESKUS
MÄE 7, KEILA
KEILA.NOORTELEHT@GMAIL.COM
TRÜKK: PRINTALL

TOIMETUS:
KADRI KÄPA
BRITA RIKKOLAS
ELIISE LAUREN PROOSO
EMMA-MIA KÜBARD

INGEL-ELISE SAGADI
TÄHE LILLEORG
MIRJAM PLAADO
PATRICK ENOK

Instagram

Facebook